

Corn. de scar. Est simile, si quis accusatur, quod adu-

Primo hac rone motus est Sarmientus, quæ ego clarius ita deduco. Aut iudex est certus hunc deliquisse, & tunc

exemplum, si accusatus de delicto vel abest, vel mortuus

Secundò ita argumentatur Sarmientus. Aut accusatus iste deliquit, aut non deliquit, si non deliquit absol-

Tertiò adductus est Sarmientus in d.c. r. nu. 3. vers. 28

Quartò considerat Sarm. in d.c. r. nu. 5. vers. ann. n. clare, & c. qd aut clarè constat occidisse, & puniendus est, aut

in casibus idem obseruauerunt. Ita etiam declaratur, quod

Quintò ea præcipua argumentatione mouetur Sarmientus in d.c. r. nu. 5. ver. præterea si probatio, & c. si

Sextò, & vltimò argumentatur idem Sarmientus in 35

Septimus est casus, quado præsumptio est violentiffi-

Arim. in add. ad Ang. de malef. in verbo, quod fama publica, nu. 27. & Fran. Brun. in tract. de ind. & tort. par. 1.

Præsumptio coniuncta testi fide digno, an & quando sufficiat ad condemnationem penæ ordinariæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Pena corporis afflictiua non imponitur, ex præsumptione testi fide digno coniuncta. Et quæ sit causa, nu. 2.

Q V A E S T I O X C V I I I.

Varo nonagesimo octauo, an præsumptio coniuncta testi fide digno, sufficiat ad condemnationem penæ ordinariæ. Distinguo duos casus.

Primus est, quoniam agitur criminaliter, atque ita venit imponenda pena corporis afflictiua. Hoc casu prædicendum est hæc duo simul coniuncta non sufficiant ad condemnationem

Secundus est casus, quoniam ciuilitè agitur, hoc est, ad penam pecuniariam. Hoc sanè in casu sufficiens ista duo, cù in causis ciuilibus duæ imperfectæ probationes iungi possint ad constituendum plenam, perfectamque probationem.

Præsumptio, coniectura, suspicio, & indicium falsi, in ipsa causa falsi quid, & quantum operetur, diligens, & accurata explanatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsi præsumptio in ipso crimine falsi quid operetur, variè referuntur opiniones.
- 2 Falsi præsumptio an versetur in scripturam publicam primariam, aut testes distinguendum.
- 3 Falsi suspicionem, quæ inducant in scripturam publicam.
- 4 Falsi suspicio sumpta ex vitio apparenti in scriptura publica, quos effectus habeat, n. 7. 8. 10. & 11.
- 5 Falsi suspicionem haberi pro falsitate ipsa, quando causa ciuilis est.
- 6 Notarij bona fides, & præsumptio quam lex habet de ipso, tollitur vitio in scriptura apparente.